

[Socialministeren.]

Jeg synes derfor ikke, det er rigtigt at give tilsagn om som fast regel at optage forhandlinger. Men jeg vil gerne sige, at jeg er positivt indstillet over for tanken om at gøre kontaktudvalgene bekendt med påtænkte større lovændringer af betydning for pensionisterne, ligesom jeg naturligvis er helt enig i den linje, man har fulgt i en år-række, hvorefter organisationerne er repræsenteret i de udvalg og kommissioner; som nedsættes med henblik på forberedelse af lovforslag vedrørende pensionisternes forhold.

Bundvad: Jeg vil gerne takke socialministeren for besvarelsen. Selv om der var en vis negativitet over for spørgsmålet om, hvorvidt der skal være tale om en fast regel, så lå der dog en indrømmelse deri, at alle større ændringer, også ud over spørgsmålet om kompensation, ville blive forelagt kontaktudvalget, og det siger jeg tak for; så kom vi det skridt nærmere.

Jeg vil gerne sige, at under den forrige regering var der en stående kontakt mellem kontaktudvalget og ministeren også ud over de tilfælde, hvor man talte om kompensation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lis Møller* til socialministeren:

„Vil ministeren medvirke til, at adoptivmødre i forbindelse med adoption får samme mulighed for orlov med dagpenge, som gælder for kvinder, der har født?“

Lis Møller: Det er en tilvænningsproces at blive mor. Vi har nok altid været mest tilbøjelige til at tænke på den fysiske træthed efter en fødsel, når vi har drøftet barselhvile og barselorlov, men der er i høj grad også tale om en psykisk side af sagen. Den biologiske mor har haft de ni måneders ventetid til at forberede sig i til at blive mor, men det har adoptivmoderen ikke. Hun har ikke haft samme forberedelsestid, så derfor er hendes psykiske tilvænningsproces større end den biologiske mors.

Vi kræver en lang række betingelser opfyldt af kommende adoptivforældre, ikke alle lige velovervejede efter min mening, men når vi kræver alle disse betingelser op-

fyldt, synes jeg også, det er rimeligt, at man giver adoptivforældre og adoptivbørn mulighed for en rolig og harmonisk start, og det kan gøres ved at give adoptivmoderen mulighed for orlov, ligesom vi har gjort det for den biologiske mor. Derfor mit spørgsmål til socialministeren.

Socialministeren (Nathalie Lind): Grundelsen for, at det offentlige yder en kvinde erstatning for mistet arbejdsfortjeneste, når hun er fraværende fra sit arbejde på grund af svangerskab og fødsel, er jo hensynet til moderens og barnets helbred og betydningen af, at moderen selv kan passe det spæde barn i den første tid. Det er påvist ved forskellige undersøgelser, at værende og aflastende foranstaltninger for gravide kvinder kan have afgørende betydning for moderen og for barnets fremtidige sundhed og hele tilværelse. Hvis den gravide kvinde ikke beskyttes før fødslen, er der risiko for en for tidlig fødsel, og det er jo almindelig kendt, hvad der kan være virkningen heraf.

Det er på denne baggrund, man har skabt reglerne om orlov med dagpenge. Efter børnetilskudsloven omfatter disse regler nu alle de kvinder, som udfører lønnet arbejde for andre, bortset fra kvinder, hvis arbejdsforhold er reguleret gennem tjenestemandsløvgivningen eller tilsvarende regler.

Men de samme hensyn, som jeg her har nævnt, kan ikke tale for, at en kvinde, der adopterer et barn, skulle have dagpenge i en periode omkring adoptionen. Jeg forstår godt den belastning, det kan være, den store forandring; det er for en kvinde at skulle tage sig af et barn i hjemmet, men det er dog ikke de samme forhold, som gælder for den kvinde, der har født et barn.

Hertil kommer, at normalt vil barnet ved adoptionen ikke være helt spædt, da adoptionen for det meste først finder sted nogen tid efter barnets fødsel. Hvis man skulle gå ind for en regel som den, fru Lis Møller her har foreslået, kunne det afgørende vel heller ikke være, om der forelå den formelle adoption; man måtte vel så også gå videre og give dagpenge til en kvinde, som påtog sig ansvaret for et lille barn, og det ville efter min mening føre for vidt. Det kunne bl. a. få den konsekvens, at det offentlige mere end én gang kunne komme til at udbetale